

Núria Graham, millor disc en llengua no catalana del 2015

Premis Enderrock 2016 de la crítica

Després d'una maqueta atrevida, l'osonenca **Núria Graham** despunta a l'escena catalana amb *Bird Eyes* (El Segell del Primavera, 2015), el seu primer disc d'estudi, que ha estat reconegut per la crítica dels Premis Enderrock 2016 com a millor disc en llengua no catalana. Hem parlat amb l'artista per saber com ha rebut la notícia.

Què et sembla rebre aquest Premi Enderrock de la crítica?

Núria Graham: Sempre és agraït que després de la feina feta aquesta sigui reconeguda, i em fa una il·lusió especial rebre aquest premi, em dona piles per posar-m'hi encara més.

Quins són els temes del disc que t'agrada més cantar, i per què?

Hi ha molts temes del disc que he deixat de tocar. La veritat és que em canso ràpid de les cançons. En tot cas encara en fem molts, com "Bird Eyes" o "You Fall Asleep So Easily", que em fan vibrar.

Què ha suposat *Bird Eyes* (El Segell del Primavera, 2015) per a tu aquest any?

El que m'ha suposat el disc és anar a tocar a molts llocs, anar amunt i avall i conèixer molta gent. M'ha sorprès anar a llocs on no m'esperava que la gent em conegués. És molt màgic arribar a la gent amb la teva música, i aquest disc crec que ha estat el primer pas.

Cantar en anglès és evident que et surt tan natural com cantar en català (des de la mateixa "T'entenc, potser" fins a la versió de Mishima "Els vespres verds"). Què valors de cantar en una llengua o l'altra?

Canto en anglès perquè des que vaig començar a escriure cançons em va sortir així, i potser també els músics que m'han influenciat més canten en anglès. També tinc l'anglès molt proper, sóc mig irlandesa, em dic **Graham**, tinc l'excusa perfecta per cantar en anglès... [riu]. M'agradaria cantar en català, però de moment em surten més coses en anglès.

Has tocat ja en grans escenaris i auditoris. Quins reptes t'has marcat per al 2016?

El meu repte per al 2016 és tocar encara a més llocs, i ja estic començant a pensar en noves gravacions. No paro de fer temes nous i el meu repte és no parar de tocar. Aniré a fora i hi haurà cosetes a l'Estat espanyol i també a Europa. Espero que sigui de profit, i no perdré els ànims per res: jo seguiré tocant, que és l'única cosa que sé fer.